

SYLLOGE
MONUMENTORUM,
AD
ILLUSTRANDAM
HISTORIAM FENNICAM
PERTINENTIUM.
CUJUS PARTEM IX,

CONS. FAC. PHILOS. IN REG. ACAD. ABOENSIS,
PRÆSIDE

Mag. HENRICO GABRIELE
PORTHAN,

Reg. Canc. Consil. Eloq. Prof. R. & O. Eqv. Ord. R. de Stella
Polari, R. Acad. Litt. Human. Hist. & Antiquit. R.
Societ. Sc. Upsal. &c. Socio,

HENRICUS LINDBERG,
Nylandus,
Publicæ bonorum censuræ submittit

In Aud. Majori die XXIX Febr. MDCCCLIV,
Horis a. m. consvetis.

A B O Æ, Typis F R E N C K E L L I A N E S,

THESES. I.

Spem qua se multi lactant, fere, ut crescente indies luce cognitionis, studium quoque virtutis et inde felicitas humani generis magis magisque sensim crescat, inter svavia Philosophorum somnia referendam esse, non immerito statuimus.

Thef. II.

Quam spem cum triumphis maxime debitum iri nonnullos pronuntiare audias. novæ Philosophiae, quam Criticam appellare amant, cuius scilicet placita singulare virtuti adjumentum promittant, risum difficulter teneas.

Thef. III.

Non male animi fortitudinem, fundamentum omnis esse virtutis statuas, quæ et cupiditatum illecebris resistere, et incommodorum quorumcunque metum, officii semitam calcaturo obviorum, superare valeat.

Thef. IV.

Unde intelligitur, cur in populo molli et effeminato, ubi voluptatis studium animos occupat, virtus rarior esse soleat.

Thef. V.

Ut voluptatis studium avaritiam gignit, quæ sensus honestos et pios suffocat; ita idem, ubi invaluit, animos quod primo intuitu mirum videatur, duros, quin crudeles, efflere, multiplex testatur experientia. Cujus rei ratio ex defectu roboris, cupiditatum vi reprimendae paris, facile repetitur.

Thef. VI.

Libertatem animo humano inesse, sua cujusque indubia conscientia testatur. Rationem vero ejus explicare quod parum feliciter Philosophi tentarunt, id sensus interni testimonio efficere non debet.

Thef. VII.

Verissime statuitur, sine libertate mentis humanæ adstructa, neque laudem aut culpam, neque conscientiae aut moralitatis ullum sensum, locum esse habiturum.

Thef. VIII.

Inter Idealismum, sibi constantem, et Scepticismum, non admodum magna intercedit differentia.

hiis a quoquam quavis auctoritate scienter vel igno-
ranter contingeret attemptari. Postmodum vero
præfata ecclesia per ipsius Johannis Episcopi obi-
tum, qui extra Romanam curiam diem clausit ex-
tremum, Pastoris solacio destituta, dilecti filii - - -
Præpositus & capitulum dictæ ecclesiæ, reservacionis
& decreti prædictorum forsitan ignorari, dilectum filium
Beronem Electum Aboensem, tunc *Canonicum eius-
dem ecclesiæ in sacerdotio constitutum*, in eorum &
dictæ Aboensis ecclesiæ Episcopum concorditer elege-
runt, licet de facto ipseque reservacionis & decreti præ-
dictorum similiter inscius, electioni huiusmodi, illius
sibi præsentato decreto, etiam de facto consensit (*b*),
& demum reservacione & decreto prædictis ad ip-
sius Beronis Electi deductis noticiam, huiusmodi ne-
gocium proponi fecit in Consistorio coram nobis.
Nos igitur huiusmodi electionem & quæcunque inde
secuta, utpote post & contra reservacionem et de-
cretum prædicta de facto, ut præmittitur, attemptata,
reputantes prout erant irrita & inania, & ad pro-
visionem ipsius Ecclesiæ celerem & felicem, de qua
nullus præter nos ea vice se intromittere potuerat

T

ne-

niam Electo suo comparaturi necessariam, curiam Pa-
palem adituro, quam vacuis manibus adire non fuit
consultum. Cfr. *Annott. ad Chron. Juust.* p. 325 & 391.

(*b*) Locum hunc corruptione non vacare, haud difficulter patet.

neque poterat, reservacione & decreto obſſentibus
 ſupradictis, ne ecclesia ipſa longæ vacacionis expone-
 retur incommodis, paternis & ſolicitis ſtudiis inten-
 dentes, post deliherationem quam ſuper hiis cum
 fratribus noſtris habuimus diligentem, demum ad
 dictum Beronem, cui de litterarum ſcientia, vitæ
 mundicia, honeſtate morum, ſpiritualium provi-
 den-
 cia et temporalium circumſpectione, aliisque virtutum
 meritis apud nos fide digna testimonia perhibentur,
 direxiimus oculos noſtræ mentis, quibus omnibus nec
 non dictorum - - Præpoſiti & Capituli, præfatum
 Beronem eligentium concordi voluntate, attenta
 meditacione penſatis, de perſona ipſius Beronis nobis
 & eisdem fratribus ob dictorum fuorum exigenciam
 meritorum accepta, eidem Aboenſi ecclesiæ de dicto-
 rum fratum conſilio auctoritate apostolica providi-
 mus, ipſumque illi præfecimus in Epifcopum et pa-
 ſtorem, curam & administrationem ipſius Aboenſi
 ecclesiæ eidem Beroni in ſpiritualibus & temporali-
 bus plenarie committendo. In illo qui dat gratias &
 largitur præmia confidentes, quod eadem Ab. ecclē-
 ſia per ipſius Beronis induſtriam & providenciam
 circumſpectam ſub ipſius Beronis electi regimine,
 dexera Domini ſibi aſſidente propitia, ſalubriter &
 proſpere dirigetur, grata, in eisdem ſpiritualibus &
 temporalibus fuſcipiet incrementa. Cum igitur ut
 idem Electus in coimisſa ſibi prædictæ ecclesiæ cura
 facilius proficere valeat, tuus favor ei fore noſcatur
 plu-

plurimum oportunus, fraternitatem tuam rogamus et
 hortamur, attente per Apostolica scripta mandantes,
 quatenus eundem Electum et ecclesiam sibi commis-
 sam suffraganeam tuam, habeas pro nostra & Apo-
 stolicæ sedis reverencia, properius commendatos,
 in ampliandis & conservandis juribus ipsius ecclesiæ
 sic eum tui favoris præsidio prosequens, quod ipse
 Electus tuo fultus auxilio se poscit in ejusdem ecclæ-
 siæ regimine utilius exercere, tuque divinam miseri-
 cordiam et nostram ac dictæ sedis benivolentiam
 exinde überius valeas promereri. Datum Januæ
 VIII idus Novembbris, Pontificatus nostri anno O-
 ctavo".

Ex apographo PERINGSKØLDII (qui sese has li-
 teras ex originali exscripsisse in apposita annotatione
 testatur), damus. Cfr. A CELSE l. c. p. 146 №
 43 (et Annott ad Chron. Juüst. p.) 385 & 391.

HЛИH.

Rex Ericus Pomeranus & Regina Margareta, Misæ
 Auroræ in Ecclesia Aboënsi celebrandæ redi-
 tus sufficientes donant.

W y Erik met Gudhz nadh Sverikes, Danmarks,
 Norghes, Wändes ok Gothes Konungh, ok Hertig j

T 2

Po-

Pomeren, ok Wy Margarethe, met samme nath, Waldhemars Dane Konungs dotter, kennes thet met thetta vorth opna breff, ath vy for een evich Meses uphåldhe j Abo Domkirke, som ther hvar dagh halldhes ok sighes skal in til domen, (till) Gudz, Worfruæs ok Sancti Henrichs hedher, ok för vare föräldhras ok veners siäl ok bestandh skuld bodhe till liff ok siäl, gifuet haffwe til then same Abo Domkirke III:C lödhich Mark, VI Svensche Mark rekna dhe för hvar lödhich Mark, j swadane peningha ok mynthsom j Østherlandh är geeff ok gængh: for hvilke for:de III:C lödhich mark satte wy for:de Abo Domkirke, Biscopen ok Capitule i then same ståth then sochen Pike sochen, liggendhe j Abo Biscopsdöme, met allom Konungxlikom råt, til thes dagx at wy bodhe åller vore årvinghe ok esterkommere gisswe the for:de Domkirke ok Biscop ok Capitel j then same ståth the for:de III:C lödhich mark, eller ok the swa megith wpboret haffwe aff then for:de sokn, at the fulth haffwe för thenne forscreffne påningheswm; ok hvat then forde Biscop eller Capitel aff thenne for:de sochen wpbår, thet scal afflas j thesse for:de howedh påninga, swo länghe til thes the theraff swo megith vpboret haffve som III:C lödhich mark, eller ok them betalet är hwat ther j bryster, som forefrefsuet staar; och nar thom swo betalet år, åller ok the swo mygit vpboret haffwa aff then for:de sokn, som fore är fakth, tha skal thenne

ne forscreffne Pike sokken frij ok vmbeworen (?)
och oforderweth, vppa then for:de Domkirkes, Bi-
scops ok Capitels vågna genist igenkomme til oss ok
til vare årvinge ok effterkomere, ok til Kronen i
Sverike, utan alle lenger töfringh. Ok til mere be-
waringh alle thesse forscreffne stycke, tha haffwe vy
vare incigle met vilie oe withskap latet hånges för
thetta bref. Til withnesbyrdh Her Jöns Duwes,
var Hofmesters, ok Her Andris Olöfsons, vor Kög-
hemesters, incigle. Datum Sworttesyð Anno Do-
mini MCDIII:o, feria 2:da infra octavas corporis
Christi (D. 23 Junii 1403).

Habentur hæ literæ in *Registro Eccles. Aboëns*:
Fol. 91 (unde expressæ leguntur in *Fol. Hebdom. Aboëns* A: 1785 N:o 21) ubi hujusmodi epigraphe iis
præscripta occurrit: "Littera fundacionis Misæ Au-
"roræ in ecclesia Aboensi per Dominum Ericum Re-
"gem, qui ad id opus pium contulit III:C Marcas
"Argenti puri, quibus redimebatur *Ius Patronatus ad*
Borga, Perna et Sibba. (a). Cfr. *Annott. in Chron.*
Juuf. p. 21, 404 sq. 411 796.

T 3

L.

(a) Quum a. 1429 Episcopum *Magnum Tavaast* haæ pecunia-
jus illud patronatus a Monachis Padisensibus redemisse,
supra (p. 127—131) viderimus; illam plene jam ex asig-
natæ in hunc usum paroeciae redditibus eo tempore con-
festam fuisse, credi debet, aut aliunde suppletam?

L.

*Abrahami Broderson, Praefecti Aboënsis, Literæ com-
monitoriæ ad insolas paroeciarum Masko et Pikie,
ut Episcopo Beroni, cui hæc in feudum conces-
sæ erant, debitam obedientiam præstarent.*

Jak Abram Brodherson, Riddare, Höwitzman pa
Abo, helsar idher alla som i Masko (b) sokn ok j
Pyke byggiae ok boo, thet som Konungxdomen ther
uti thilhorer, kårlika met Gud. Witha skulin j, at
myn Här Konungh Erik ok myn Fru Drötning
Margareta haffwa vnt ok lānt årlikom Fadher By-
scop Byorn Masko sokn ok Pyke, met allan Konun-
gelik råth; for thi bidher iach idher ok byudher,
ath j varen bonom höroghe ok lydoghe, at ingen
här esther skule svara om skat eller andra stykke,
uden myn Här Biscop Byorn ok hans Åmbetzmen,
thöm han thertil fäther: ther medher befaller iak i-
dher Gud. Scriptum Abo Anno Domini MCCC
nono

(b) Nisi hujus mentio Paroeciae dubium injiceret; non spe-
ctari nisi eandem Regis Reginæque donationem de qua
proxime superiorés literæ agunt, credere fas eset? Num
igitur ad superiorem illam liberalitatem postea nova
hæc accesferat? Aut num, percepta iam ex paroecia
Piickie pecuniae summa quam Misæ Aurora condendæ
Reges assignaverant, hæc paroecia rursus, addita etiam
Maskuensi illa, Episcopo Beroni, feudi jure in privatum

mono (c), Sabbato proximo post epyphaniam Domini, meo sub sigillo (D. 12 Jan. 1409?).

Leguntur in Registro Eccles. Ab. Fol. 105, unde typis exscriptæ exhibentur in Fol. Hebd. Aboëns. a. 1785 Append. p. 78. Cf. Annott. ad Chron. Juust. p. 403 Not. 357.

LI.

Rex Ericus Pomeranus potestatem impertit Nicolao Lydekin, Praefecto Aboënsi, terras atque silvas Finlandiae Publicas novis colonis, Coronæ inde tributariis futuris, excolendas assignandi et dimetiendo.

Vi Eric met Gudz nadh Danmarks, Sweriges, Nor-
gis, Vendis ok Gothe Konungh ok Hertugh j Poma-
ren.

usum, ab iisdem deinceps concessa suit (cujus rei nulla alia superest memoria)? Ejusdem certe Paroeciae (Mafku) tributum regium a R. Erico circa a. 1412 Episcopo Magno Tavast ad dies vitæ concessum fuisse, in Chronicō Justeniano docetur (p. 18); adeo ut hic successisse in be- neficium antecessoris sui videatur.

(c) Irrepsisse hoc loco vitium in notas numerorum, ac legendum esse MCCCC nono, facile appetet. Quo anno Abrahamus Broderi potuit adhuc in Fennia adesse,

ren, helsa alla the ther biggia oc boo under ten
Landzrätt var Naadh haffuer skipat j Abo, (a) ok
 kungöre at vi haffva fulla makth gissvit var Åm-
 bitzman *Claws Lydekeson*, Fogde pa Abo, at gissva,
 skipa oc skipta var almenninghiæ, hvar the hertz
 liggia, ther nytiande åre til ager oc eng, the byg-
 giendis män them vidher tarffva til Kronanne skat,
 j swa matte, at tesse for:da almenninghia forornæ
 æghиande sculu aff tessa almenninghia til fornå swa
 mikit beholda, som tolff bosasta men ságia at the
 kunno sich aff bierghå; oc met thetta vart stadsfæste
 vi alle the breff, ther var Åmbetisman *Clavis Ly-*
dikkesons incigle fore henger, vpa alla tessa for:da
almenninghia, i hyat län the helst kunno liggia vnder
Abo Landzrät. Datum in Castro Helsingborgh anno
Domini MCD undecimo, die beati Marcelli Papæ et
Martiris, nostro sub secreto (D. 16 Jan. 1411.)

E.

(a) Itaque ante annum jam 1411 (si numerorum notae vi-
 tio non laborant) *Supremum hoc Finlandiae Judicium*
constitutum fuit, licet literas quibus illud solenniter
confirmaretur, anno demum 1435 datas (infra adserendas)
habeamus? Cfr. *Annott. ad Chron. Finist.* p. 419 Not.
 373. et p. 505 sqq. Temere autem Nob. LAGERBRING
(Sw. R. Hist. IV Del. C. 1. §. 10) dicit, Nicolao Ly-
 dekini *vi constituti Abōe Judicij Finlandiae supremi*
*ceum quo hoc quidem consilium nullam omnino affinita-
 tem habuit) hanc potestatem fuisse tributam.*

E Registro Eccles. Ab. Fol. 41 hæ literæ exhibentur cum in Foliis Heb. Ab. a. 1784 N:o 47, tum in Annott. ad Chron. Juust. p. 419 Not. 373. Hic autem præterire eas noluimus, ut commodior esset copia hujus consilii cum superioribus, a Regg. Birgero et Magno Erici captis comparandi; (cf. supra p. 53. et p. 73.) quæ omnia ad Historiam terræ nostræ illustrandam maximopere faciunt.

LII.

Idem similem potestatem Valdemaro Dækn (Præfecto Tavastburgensi) committit, per suam ditionem exercendam.

Vy Eric met Gudhs nadh Danmarks, Swerikis, Norges, Wendes oc Gotæ Konung oc Hertogh i Pomeren, górom allom kunnoch, at hvem Walde-mar Diegn hafver scoghæ oc vtmarka a vara veghnå i Tauesta land sat oc antvardhat, oc sith breff ther vppa medh Håradzhofdinge råttelica gifuit, j swa mato at gamblå bya, ther jordhin for haffver til-hört, eigh ther fore j ödhe läggias, the breff swa årv gifven åller hvem the än gifuas, stadhfåstom vi medh vart opit breff, oc forbyvdhe at nokin man them her vti hindrå, svo framtpt han vile vara nadh ålska oc fly vara Konunglika håmpd. Scriptum
U Vysby

Vysby anno Dni MCD vndeclimo, feria sexta proxima post festum Bartholomai Apostoli, nostro sub secreto &c. (D. 30 Aug. 14H.)

Descripsimus ex originali, quod in Archivo Reg. Acad. Literar. Humanior. Hist. et Antiquitt. assertatur. Cfr. Annott. nostras ad Chron. Juysten. p. 420.

LHE.

Cardinalis Johannis Ulixbonensis (a) Indulgentiæ in favorem Scholarium Aboënsium concessæ (b).

Universis et singulis præsentes litteras inspecturis seu audituris, nos, miseracione Divina, *Johannes* titulo *Sancti Petri ad vincula*, dictus *Ulixbonensis*, *Presbiter Sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis*, salutem in Domino sempiternam. Quum, at ait *Apostolus*, omnes stabimus ante tribunal Christi, recepturi prout in corpore gesimus sive bonum sive malum,

(a) Fuerat nempe antea *Archiepiscopus Ylyssipponensis*.

(b) Verisimile est, has litteras curæ et studio *Episcopi Magni Tavast*, hoc tempore Romæ consecrati, deberi, quæ cum ejus in artis literarias favorem, tum literarum in Fennia his temporibus conditionem demonstrant; quam obrem inferendas duximus.

sum, oportet ergo diem messonis extremæ et misericordiæ operibus prævenire, et æternorum intuitus taliter seminare in terris, quod reddente Domino cum multiplicato fructu recolligere debeamus in celis, firmam spem fiduciamque tenentes, quod qui parce seminat, parce metet, et qui seminat in benedictionibus [et] metet vitam æternam. *Cum itaque*
 freut accepimus, nonnulli Scolares tam Dyocesis quam
 aliunde Scolas ejusdem Dyocesis Aboensis frequentantes
 et areium trivialium exerciciis insistere cupientes, inter-
 dum expensarum inopia non modice prægravantur,
 adeo ut propter vietualium librorumque et aliorum
 necessariorum carenciam cogantur, licet inviti, de
 dictis inchoatis exerciciis non minus flebiliter quam
 eciam dampnabiliter saepius resilire, unde cultum Di-
 vinum diminui non ambigimus, et Christianæ reli-
 gionis fomentum tepescere proni verisimiliter formi-
 damus, nisi eisdem Scolaribus Christi fidelium gra-
 tuitis elemosinarum suffragiis misericorditer succurra-
 tur; Cupientes igitur ut Scolares in dictæ christianæ
 religionis et divini cultus augmentum, de die in diem
 multiplicentur, et requisita ad eorum usus necessa-
 rios promper habeantur, universitatem vestram
 rogamus et in Domino hortamur, quatenus dictos
 Scolares, cum eos ad vos declinare contigerit, pias
 elemosinas & grata caritatis subsidia petituros, be-
 nigne recipiatis & divinæ remuneracionis intuitu
 caritative pertractetis, ipsis præmissorum occasione

de bonis vobis a Deo collatis manus porrigendo
adjutrices, ut per hæc et alia bona opera, quæ in-
spirante Spiritus Sancti gratia feceritis, ad coele-
stia regna mereamini pervenire. Nos n. ut Christi
fideles ipsos per præmia ad præmia incitemus, de
omnipotentis Dei misericordia gloriosissimæque Vir-
ginis Mariæ, matris ejus, & beatorum Petri & Pauli
Apostolorum ejus meritis consili, omnibus vere poe-
nitentibus & confessis, pro hujusmodi dictorum Sco-
larium necessariis aurum, argentum, aut quoad victum
uel amictum, seu alias quodcumque vel qualècumque cari-
tativum subsidium erogantibus et dantibus darique
et erogari ab aliis procurantibus in eorum Testa-
mentis, vel extra legantibus et legare persuadentibus,
tociens quoceiens pæmisa vel aliquid præmisso-
rum, devote egerint, auctoritate sedis Apostolicæ,
qua fungimur in hac parte, centum dies Indulgen-
ciarum de injunctis eis pœnitenciis misericorditer in
Domino relaxamus, præsentibus perpetuis tempori-
bus duraturis. In quorum omnium et singulorum
fidem et testimonium præmissorum, præsentes no-
stras litteras proprii nostri sigilli fecimus et jussi-
mus appensione muniri. Datum Romæ sub anno a
nativitate Domini millesimo quadringentesimo duode-
cimo, Indicione quinta, die Jovis (?) (c) Mensis

Novem-

(c) Pro Jovis legendum conjicio nona, quo die binas alias
Romæ datas iuise Bullas reperimus. (in Reg. Eccles.

Novembris, Pontificatus sanctissimi in Christo Patris & Domini, Domini Johannis Divina providentia Papæ vicesimi tercii, anno tercio.

Legitur in *Registro Ecclesiæ Aboënsis*. Fol. 67 sq., Cfr. A CELSE l. c. p. 166 N:o 6, §, LIX, N:o 14, et Annott. ad Chron. Juuſt. p. 427 sq.

EIV.

Rex Ericus (Pomeranus) de variis rebus statum Finlandiæ internum respicientibus, mandata dat Supremo terræ Judicio præfectis (a).

Vy Eric met Gudz nadli Danmarks, Svergis, Norgis, Vendis ok Gotes Konung, ok Hertug i Pomeren, hylſæ edher varæ elſkeliga gode men, ther vy haffua befolth sitia offuer Landzrättin j. Österlandh
U 3 j. Abo,

Ab. Fol. 98 servatas): quibus uberes Indulgentiæ Ecclesiæ Aboënsi a quibusdam Cardinalibus concedebantur.
Cfr. A CELSE l. c. p. 166 N:o 15, & Annott. ad Chron. Juuſt. p. 428.

(a) Verilimile est, *Supremum hoc Finlandiæ Tribunal*, de cuius constitutione atque forma ex adferendo infra edito Regio plenius edocebitur (et cui similia Judicia Regem eundem a. 1413 per omnes Regni provincias, loco

kerlika met Gudh oc vare nade. Vy vndra storlika,
at the fatige mân aff Österlandh söke oss sva ferran
met theres keremal, epter that vi hâffua ider yter-
like befolth at höra ok retta al årende ther j lan-
dhet, oc skipa allom råth, fatighom oc rikom, swa
wel yabirdes mellan ider som andra. Ty bidie vi
idher ok bywdha, at j fly thet fwa, at the fatighe
mân aff landhet ey tarffua at löpa til os met theres
keremol. Sighen råtten mellan alla, bade fatige ok
rike, som j vilin for Gud antsvara. Vil nogher sik
a mothe råth yerria, tha vnbiuder oss thet, vi vi-
lie ther yder góra som oss bör a råtz vegna. Item
vm Abo bro huru hon skal biggias, thet legger mel-
lan stadhen ek almoghen, som ider tikker råttesth
vara

Judicij Regii Inquisitorii sen Animaduisorii, Råfslæting,
constituisse constat, Provincialibus Judiciis anniversariis,
Pagmans: ting, abolitis: Cfr. Edictum Regis Stockh,
1413 Dominica Passionis Domini, apud HADORPHIUM
Append. ad veterem Legem Urbicam s. municipalem,
Viärlda Råtten, p. 37, LAGERBRING l. c. §. 2 p. 47,
& Annott. ad Chron. Juuf. p. 419 sqq. 504 sqq. 800 sq.)
a Rege Erico anno jam 1407, cum Finlandiam inviceret,
tisise constitutum, eique simul potestatem commissam a-
liaas quoque partes reipublicæ, nomine Regis absentis
constituendi & moderandi. Ejus autem Summi Tribunalis
officia, formam et potestatem, deinde accuratius definiti
atque editio peculiari determinavit.

vara for Gudh, oc ther at skulu the sigh alla nöghia latha: Sva haffua vi vora Borgaræ j Abo vmbudhit met Borgamestarenem Andreas Römer. Item j vithen vel, at tho vi stadga giordom met almoganom j Österlanden, tha skulde hvar Rök göre fäm marc, oc hvar Krok II marc, ok hvarth Bool x mars, oc ey mera: Nu är oss beräth, at the göre ther offuer Låndzmandz gieldh $1\frac{1}{2}$ span sädh, oc ther til höd: hvilkit oss tykker ey skålighet vara; thy vilie vi at the skulu ey thet her epter góra: skal tter jo Låndzmandz gieldh göras, tha legger thet sva som mögeliket år: oss tykker nogh vara, at hvar Rök gör thertil före penningar, ok ey mer. Item vñ myntidh haffua vi sva taladh, at thet förste (störste?) mynths skat ga VI peninga, som thet försth gigh, oc en Prytzk skillingh for VIIH peningar, oc Restfiken for IIF peninga, til thes almoghen kan sik met varth eghit beholda. Fal ärende pröwer vorth oc landzens besta ok bestandh; som vy ider vel til tro, oc vy vel vithe at j gerna görin: Scriptum in castro nostro Vordingborg anno Domini MCDXIIH, in profecto beati Clementis Papæ et Martiris, nostro sub secreto tergo præfencium coappenso. (D. 22 Nov. 1414).

Legitur ibid. Fol. 42 Cfr. Fol. Hebd. Aboëns.
 1784, N:o 25. LAGERBRING Hist. Sveog. T. IV
 C. 2 §. 3 p 51 et Annott. ad Chron. Juust. p. 495.

Sententia Summi Tribunalis Finlandiæ de limitibus inter Tavastiam & Satakundiam atque Savolaxiam.

Vii Magnus met Gudz nadh Biscop j Abo,¹ Nicles Olaffson Riddare(a) j thetta sin Konungs Dom innéhaffuandhe, Olaff Olaffson (b) i Lagmandz stadh sitiandhe, a årligs manz vegna Herre Clavus Flemings Ridders, Clavus Lydiksson, Valdemar Diegn, Jon Ralamb, Olaff Matson, Haquon Knutsson, Hartika Dyker, Haquon Frilla, Sone Sonasson och Tuve Niclesson, kennomps met thetta vora opna bressue, at then tiid vii Landz rätten hulom j Abo, a högboren Förste veghna, vars nadugs Herra Konung Erichz, anno Domini 1415, Daghen näst epter Sancti Johannis Baptistae dagh, komo fore oss tesse gode men Herre Vilkin aff Kumo, Herre Jonis i Jäskis, Nicles Roffvare, Jonis Torkilsson, Nisse Jönison, Lasse Olafsson, Nisse Oyala, Olaff Karlson, Erich Kumis, Olaff Landh, Olaff Herghen, Nicles Palason, Magnus Thordzson och Paul Langhastrandh, som haffde

fyrt

(a) Cfr. Annott, ad Chr. Juust. p. 612.

(b) Tavast? Frater Episcopi Magni?